

Nr 428.

Av herr **Wallerius m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 70, angående vissa ändringar med avseende å fortsättningsskolans anordnande.*

I proposition nr 70 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen att besluta vissa ändringar i de för fortsättningsskolan gällande huvudsakliga grunder och bestämmelser, med rätt för Kungl. Maj:t att meddela de närmare föreskrifter, som för deras tillämpning må finnas erforderliga, och det första av dessa ändringsförslag lyder så: »I skoldistrikt, som vid folkskola anordnat obligatorisk sjunde årsklass, må för lärjungar, som vid läsårets slut avgått från sistnämnda klass, fortsättningsskolan kunna anordnas med allenast en årskurs, dock under villkor att årskursen omfattar minst 360 undervisningstimmar».

Skäl torde emellertid förefinnas till att sänka denna minimigräns.

En del av de sjuåriga halvtidsläsande skolorna har mer än 8 månaders årlig lästid. Att därmed förena en årlig fortsättningsskolkurs på 360 timmar kan möta betydliga svårigheter. En sänkning av nämnda gränstal synes därför vara av nöden. En sådan sänkning torde på kunskapsbehållningen icke inverka så ofördelaktigt i detta fall, då den gäller en sammanhängande kurs, som i det fall att den avsåge en förkortning av en på två kurser fördelad lärogång, mellan vilka ett helt år ligger, med därav följande behov av repetitioner i andra kursen. Om ett vida lägre timtal blir minimum, får detta ju icke betyda, att icke högre antal timmar än detta kunna och böra i verkligheten förekomma.

Med 180 timmars minimum finge man fördelen av en generell bestämmelse, som har sin motsvarighet i den nuvarande fortsättningsskolestadgan. Där har nämligen icke något större antal timmar bestämts för de fortsättningsskolekurser, som följa på halvtidsläsande folkskolor, utan stadgandena om tiden gälla, vare sig folkskolan varit halvtids- eller heltidsläsande. Nu har i överensstämmelse med beslut vid 1925 års riksdag ettårig fortsättningsskola med minst 180 timmar möjliggjorts vid heltidsläsande folkskolor med obligatorisk sjunde årsklass. Det är svårt att förstå, varför icke nu likasom 1918 bestämmelserna i förevarande avseende böra vara lika oavsett folkskoleformerna. Finge alltfört minimigränsen vara generell, så innebure detta tillika en förenkling av det problem, som kan sägas föreligga här, och 1925 års bestämmelser om ettårig fortsättningsskola komme då icke i den undantagsställning, som fallet skulle

bliva, om det ändringsförslag, som framställes i denna kungl. propositions slutyrkande under 1), bleve gällande.

Vad den fjärde punkten i nämnda slutyrkande beträffar, torde den hänsyn, som däri toges till sociala och lokala förhållanden m. m., påkalla, att förslaget får följande lydelse: Där Kungl. Maj:t finner skäligt sådant medgiva, må undervisningen i fortsättningsskola till en del kunna förläggas till det läsår, under vilket lärjungarna avgått från folkskolan, dock, där fortsättningsskolan är tvåårig, under villkor, att andra årskursen icke må begynna tidigare än ett år efter första årskursens början. I detta sammanhang torde motiveringen till motionen II:163 särskilt beaktas.

Undertecknade få därför föreslå,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 70 med den ändring, att *dels* yrkandena på sidan 19 få följande lydelse:

— — — — —
 1) I skoldistrikt — — — minst 180 undervisningstimmor.

— — — — —
 4) Där Kungl. Maj:t finner skäligt sådant medgiva, må undervisningen i fortsättningsskola till en del kunna förläggas — — — början.

dels ock häremot svarande ändring företages med avseende på punkten 3).

Stockholm den 24 februari 1928.

Adolf Wallerius.

A. Henrikson.

Cornelius Olsson.

Jöran Grapenson.

Otto Johansson.

Per Pehrsson.